

Sangen om Thrym

Eller brymskviða

1.

Vred var Vingthor,
der han vågned
og Hamren sin
monne savne.
Skæget han rysted;
hans Hovedhår skjaldv.
Jordens Søn
søgte omkring sig.

2.

Sálunde allerførst
tog han til Orde:
"Mærk du nu, Loke!
hvad jeg mæler,
hvad ingen véd
hverken på Jord
eller i höjen Himmel:
Hamren er stjålen."

3.

Gik de til Frøjas
fagre Bolig.
Der tog til Orde
han først sálunde:
"Vil du mig, Frøja!
Fjerhammen låne,
om jeg min Hammer
måtte hente?"

Frøja.

4.

"Jeg gav dig den gerne,
var end den af Guld;
jeg rakte den straks,
og var den af Sølv."

5.

Fløj da Loke
- Fjerhammen suste -
ud han fløj
af Asers Gårde,
ind han fløj
i Jætters Hjem.

6.

Thrym sad på Höjen,
Thursekongen,
snoede Guldbånd
til Hundene sine,
redte i Mag
Hestenes Manke.

Thrym.

7.

Hvad er med Aser?
Hvad er med Alfer?
Hvi kommer du ene
til Jötunheim?

Loke.

Ilde er det med Aser,
ilde med Alfer.
Har du Hlorrides
Hammer fjælet?

Thrym.

8.

Jeg har Hlorrides
Hammer fjælet
otte Raster
under Jorden.
Ingen Mand
henter den atter,
uden han fører mig
Frøja til Brud.

9.

Fløj da Loke
- Fjerhammen suste -
ud han fløj
af Jætters Hjem,
ind han fløj
i Asers Gårde.
Mødte ham Thor
midt i Gårde
og tog til Orde
allerførst.

10.

"Har du orket
dit Ærind at røgte,
sig da i Luften
lange Budskab.
Ofte er det småt
med siddendes Sagn.
og Lögngen råder
i liggendes Tale."

Sangen om Thrym

Eller brymskviða

Loke.

11.
"Vel har jeg orket
Ærind at røgte.
Thrym har din Hammer,
Thursekongen.
Ingen Mand
henter den atter,
uden han fører ham
Frøja til Brud."

12.
Gik de den fagre
Frøja at finde;
tog han til Orde
da allerførst:
"Bind dig, Frøja!
i Brudelin.
Så jævnt vi da age
til Jötunhejm".

13.
Vred blev Frøja,
og hun fnyste,
så Asers Sal
skælvte måtte.
Brisingemen
brast, det tunge.
"Da måtte jeg være
mandlysten Mø,
om med dig jeg aged
til Jötunhejm."

14.
Mødttes da alle
Aser på Thinge,
til Møde alle
Asynjer gik.
Råd da lagde
de rige Guder,
hvordan de fingre
på Hamren fat.

15.
Ord tog da Hejmdal,
den hvideste As
- fremvís var han
som Vaner alle -:
"Binde vi Thor
i Brudelin;
Brisingemen
må han tage.

16.
Lad ham Nögler
om Lænden klinge
og Kvindedragt
over Knæet falde.
På Brystet vi sætte
brede Stene
og snildelig Håret
sætte vi op.

17.
Mælte da Thor
den mægtige As:
"Spotte mig alle
Aser vilde,
om jeg lod mig binde
i Brudelin."

18.
Mælte da Loke,
Løvösönnen:
"Ti du, thor!
med sådan Tale.
Snart monne Jætter
i Asgård bygge,
om du din Hammer
ej atter henter.

19.
Bandt de da Thor
i Brudelin;
Brisingemen
måtte han tage;
lod de ham Nögler
om lænden klinge
og Kvindedragt
over Knæet falde.
På Brystet satte de
brede Stene
og snildelig Håret
satte de op.

20.
Mælte da Loke,
Løvösönnen:
"Vel må jeg hos dig
Terne Være;
age vi både
til Jötunhejm."

Sangen om Thrym

Eller brymskviða

21.

Hjem da bleve
Bukkene drevne,
spændte i Skagler;
- ile de skulde.
Bjergene brast,
Jorden brændte,
Odins Søn
til Jötunheim aged.

22.

Mælte da Thrym,
Thursekongen:
"Stå op og bred
mig Bænke, Jætter!
Fører mig nu
Frøja til Brud,
Njörds Datter
fra Noatun.

23.

Køer med Guldhorn
gå her i Gårde,
sorte Øksne,
Jætten til Gammen;
rig er på Gods jeg,
rig på Gaver.
Frøja, tykkes jeg,
ene mig fates."

24.

Tidligt på Kvælden
kom de alle;
Øl blev båret
op for Jætten.
En Okse han åd,
otte Laks
og alt Lækkeri,
som for Kvinderne lagdes;
dertil Sivs Mand
drak tre Mål Mjød.

25.

Mælte da Thrym,
Thursekongen:
"Hvor så du Brude
hvassere bide?
Ej så jeg Brude
æde så meget
og aldrig Mø
drikke mere Mjød."

26.

Sad der den snilde
Terne ved Siden
og tog til Orde
ved Jættens Tale:
"Intet åd Frøja
i otte Nætter;
så længtes hun hid
til Jötunheim."

27.

Han luded bag Linet,
lysted at kysse,
men ud han for
op gennem Salen:
"Hvi ere Frøjas
Öjne hvasse?
Af Öjnene tykkes mig
Ild at Brænde."

28.

Sad der den snilde
Terne ved Siden
og tog til Orde
ved Jættens Tale:
"Ej sov Frøja
i otte Nætter;
så længtes hun hid
til Jötunheim."

29.

Ind kom hin arme
Jættesøster,
om Brudegave
hun bede turde:
Giv af din hånd
de røde Ringe,
om du vil vinde
Venskab af mig,
Venskab af mig,
og alt Huld."

30.

Mælte da Thrym,
Thursekongen:
"Bringer mig Hamren
Bruden at vie.
Lægger Mjölne
i Møens Knæ;
vier os sammen,
i Vårs Navn."

Sangen om Thrym

Eller brymskviða

31.

Lo da Hlorrides
Hu i Brystet;
hård i Sind
Hamren han kendte.
Först slog han Thrym
Thursekongen,
knuste så al
den Jætteæt.

32.

slog den gamle
Jættesøster,
hende som bad om
Brudegave;
Smæk hun fik
for Skillinger
og Hammerhug
for Ringehob.
Så kom Odins Sön
atter til Hamren.

---

30. Vår = en Gudinde, som våger over
Ægteskab.